Dosarul nr. 3-2021/2023
2-23110380-12-3-01082023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06.11.2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Petru Buga, Sergiu Merlan împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, persoană terță SA „Energocom", privind obligarea la acțiune,

a c o n s t a t a t :

La 01.08.2023, Petru Buga și Sergiu Merlan au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, persoană terță SA „Energocom", solicitând :

- Obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău să inițieze o procedură administrativă de control în baza cererilor depuse de către reclamanții Buga Petru și Merlan Sergiu, cu nr. 1186 din 03.07.2023 și cu nr. 1248 din 11.07.2023;

- Obligarea Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritoriala Chișinău, să efectueze un control al legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu" și a procedurii desfășurării anchetei de serviciu în baza ordinului dat;

- Obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău să informeze în scris petiționarii Buga Petru, Merlan Sergiu și S.A. Energocom asupra inițierii procedurii administrative;

- Obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău să informeze în scris S.A. Energocom privind interzicerea emiterii unor acte administrative cu caracter individual, pe perioada efectuării controlului administrativ al procedurii anchetei de serviciu dispuse în baza Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu", care pot fi calificate ca defavorabile salariaților Buga Petru și Merlan Sergiu.

- Încasarea din contul pârâtului Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, în beneficiul reclamanților Buga Petru și Merlan Sergiu a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanții au invocat că, la 25.07.2023, prin răspunsul nr. 1186/1248, Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău, nu a întreprins nici o măsură în vederea examinării cererii prealabile depuse de către reclamanții Buga Petru și Merlan Sergiu, înregistrată cu nr. 1186 din 03.07.2023 și cererea nr. 1248 din 11.07.2023. Astfel reclamanții Buga Petru și Merlan Sergiu de la Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău, au solicitat :

- Inițierea unei proceduri administrative de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău în baza cererii depuse de reclamanți;

- Efectuarea unui control al legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. „Energocom" „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu" și a procedurii desfășurării anchetei de serviciu în baza ordinului dat;

- Informarea în scris a petiționarilor Buga Petru și Merlan Sergiu și S.A. Energocom de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, asupra inițierii procedurii administrative;

- Informarea în scris a S.A. Energocom privind interzicerea emiterii unor acte administrative cu caracter individual, pe perioada efectuării controlului administrativ al procedurii anchetei de serviciu dispuse în baza Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu", care pot fi calificate ca defavorabile salariaților Buga Petru și Merlan Sergiu.

Nici una din cerințele reclamanților Buga Petru și Merlan Sergiu nu au fost satisfăcute.

Motivează reclamanții că înaintează prezenta acțiune în conformitate cu prevederile Legii nr. 140/10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii; Convenția OIM nr. 81/1947 privind inspecția muncii în industrie și comerț, ratificată de Republica Moldova; Convenția OIM nr. 111 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei (în special prevederile art.1 alin. 1 litera b), ratificată de Republica Moldova; Convenția OIM nr. 158 cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului, ratificată de Republica Moldova și alte acorduri internaționale de profil ratificate; Codul Muncii al Republicii Moldova; Codul administrativ al Republicii Moldova.

Susțin reclamanții că prin prezenta, în conformitate cu competențele ISM privind controlul respectării actelor normative în domeniul raporturilor de muncă, petiționarii Buga Petru și Merlan Sergiu, care au fost salariații Societății pe Acțiuni Energocom, au comunicat, că au fost persecutați de conducerea S.A. Energocom, în special de către Victor Bînzari, Director General interimar, manifestată prin întocmirea unor acte juridice și de dispoziție cu grave abateri de la normele Codului Muncii, precum și ale altor acte normative. În esență, petiționarii au solicitat autorității publice de specialitate (autorității publice administrative) inițierea unui control administrativ (în obligare) în scopul curmării încălcărilor stipulate mai jos și restabilirea ordinii legale a raporturilor de muncă.

În acest sens, comunică reclamanții, că prin ordinul nr.42 din 19.04.2023 „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu", au fost cu grave abateri efectuate niște proceduri de cercetare a unei situații de serviciu, în care salariaților Buga Petru și Sergiu Merlan li s-au cerut niște explicații tocmai la 18-19.05.2023 și au dat niște răspunsuri la data de 22.05.2023, în care au menționat că nu au divulgat informații confidențiale sau secretul de serviciu al S.A. Energocom, și că conducerea întreprinderii nu a realizat acțiunea de anchetă de serviciu cu întocmirea unui proces verbal (încheiere), consemnat prin concluzii și reconfirmat/aprobat printr-un ordin, despre care nici Buga Petru și nici Merlan Sergiu nu cunosc nimic și nu au fost informați în modul/termenul prevăzut de lege.

Astfel conducerea întreprinderii S.A. Energocom în baza unei pretinse anchete de serviciu, bazată pe niște supoziții și concluzii false, fără suport probatoriu, precum și urmare a unei proceduri interne cu termen de prescripție legal expirat, i-a concediat ilegal pe salariații Buga Petru și Merlan Sergiu, care au deținut funcțiile de Ofițer de Conformitate și, respectiv, șef Secție. În context, adresarea către Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău a avut drept scop, să fie inițiată o procedură administrativă privind controlul legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 al Directorului General interimar al S.A. Energocom, Victor Bînzari.

În acest sens, se face referință la cadrul normativ național, și în special la : adresarea reclamanților Buga Petru și Merlan Sergiu, constă în stabilirea stării de fapt și clarificarea tuturor circumstanțelor din petiție (cererea prealabilă), or, așa cum indică art. 6 din Codul administrativ procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Astfel, pârâtul Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău nu a inițiat o procedură administrativă de control al legalității acțiunilor SA „Energocom".

Totodată, art. 30 din Codul Administrativ „Securitatea raporturilor juridice" indică : (2) Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobîndite, decît în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Astfel, în ordinul nr. 42 din 19.04.2023 al Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu", nu a fost indicat faptul, care este interesul public în efectuarea cercetării de serviciu pe cazul dat, în speță. Totodată, ordinul menționat a fost elaborat și emis cu un șir de încălcări ale reglementărilor legale, despre ce Ofițerul de Conformitate, Petru Buga, l-a informat pe conducătorul S.A. Energocom prin Raportul privind constatarea situației neconforme la emiterea și circuitul documentelor în cadrul S.A. Energocom din 19.05.2023, data când i-a fost comunicat despre ordin și ancheta de serviciu, care era și data ultimii zile regulamentare a termenului de desfășurare a anchetei de serviciu.

Subsidiar, doar în ultima zi a termenului de prescripție stabilit pentru efectuarea unei anchete de serviciu de către art. 208 alin.(2) al Codului Muncii și toate actele la nivel de unitate, aprobate în cadrul S.A. Energocom, s-au solicitat de la salariați careva explicații pe caz. Iar intervalul de până la 5 zile prevăzut pentru prezentarea acestor explicați de legislația muncii, depășea în orice caz termenul legal de desfășurare a unei anchete de serviciu.

În baza art. 17 din Codul Administrativ, salariații Buga Petru și Merlan Sergiu sunt în situația în care entitatea publică le lezează drepturile și se realizează vătămarea dreptului la activitatea de serviciu și la garantarea unui loc de muncă.

În acest sens, art. 17 din Codul Administrativ indică expres, că „Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă".

Astfel, fără ca să fie invitați reclamanții Buga Petru și Merlan Sergiu, pentru a face cunoștință cu materialele anchetei de serviciu, angajatorul în persoana SA „Energocom", ilegal și fără nici un temei, i-a concediat ulterior pe salariații-petiționari. Dar, initial, prin intermediul poștei de serviciu au anunțat, că în perioada 22-26 mai 2023 va avea loc ședința Comisiei de Conformitate a unității la solicitarea Ofițerului de Conformitate, pe care așa și nu au organizat-o în termenul anunțat. Iar după aceasta, prin influență administrativă au perfectat careva rezultate ale anchetei de serviciu, care de-jure deja era o procedură cu termen expirat după data de 19.05.2023 sau, în caz că au perfectat aceste rezultate cu data menționată, atunci rezultă că comisia creată prin ordinal vizat adoptă o decizie în lipsa acordării dreptului salariaților de a prezenta explicații într-un termen prevăzut legal.

În fapt, la data de 22.05.2023, salariatul reclamant Petru Buga, Ofițer de Conformitate, în corespundere cu atribuțiile de serviciu acordate prin actele interne de dispoziție ale entității, a depus pe acest fapt Raportul privind constatarea expirării termenului de prescripție a anchetei de serviciu conform Ordinului nr.42/19.04.2023, care a fost integral neglijat de către pârâtul în persoana Directorului General

Interimar SA „Energocom”, Victor Bînzari, și membrii săi ai așa zisei Comisii de anchetă, în așa mod obstrucționând impertinent întregul cadru legal/normativ.

Astfel, din cauza inacțiunii pârâtului Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău, de inițiere a unui control al faptelor descrise de petiționarii - reclamanți Buga Petru și Merlan Sergiu, pârâții au încălcat și prevederile art. 29 Codul administrativ, care statuează că, orice măsură întreprinsa de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă : a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporționată în raport cu scopul urmărit.

Astfel, pârâtul în persoana Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău, nu a realizat principiul proporționalității în examinarea cererii prealabile a reclamanților - petiționari Buga Petru și Merlan Sergiu, care au depus absolut într-un temei legal o cerere potrivită pentru atingere scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege, ca Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău, să inițieze un control al acțiunilor ilegale ale SA „Energocom”, care în prezenta au dus la concedierea salariaților Buga Petru și Merlan Sergju.

Notând prevederile art.44 din Codul Administrativ, „Participanții la procedura administrativă”, invocă reclamanții că nu au fost atrași la procedura administrativă în cazul dat de efectuare a anchetei de serviciu, și deci a fost încălcat art. 44 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, deoarece în baza art. 69-78 Cod Administrativ, S.A. Energocom trebuia să informeze asupra unei eventuale proceduri administrative, în cazul dat a rezultatelor anchetei de serviciu, în care se pot leza drepturile salariaților reclamanți Buga Petru și Merlan Sergiu.

În acest sens, pînă la clarificarea situației era necesară informarea S.A. Energocom, prin intermediul Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, asupra suspendării unei eventuale proceduri de concediere a salariaților reclamanți Buga Petru și Merlan Sergiu și evitarea concedierii salariaților pe niște fapte care în esență : nu au avut loc și care nu corespund adevărului : sunt operate cu încălcări a legislației în vigoare.

Totodată, mai menționează reclamanții că art. 137 Codul administrativ reglementează că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod.

Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Principiul statului de drept, care include respectul pentru demnitatea și drepturile omului, dă naștere obligației statului de a utiliza instrumente juridice proporționale de drept administrativ pentru realizarea scopurilor publice.

Această obligație, având în vedere că afectează interesul public, impune și anumite trăsături ale

procedurii administrative.

La rândul lor, realizând pe deplin competențele legale procedurale, instanțele de contencios administrativ iau în considerare litigiile legate de exercitarea autorităților publice ale autorităților executive, autonomiei locale, funcționarilor acestora, precum și alți titulari ai autorităților publice,

În acest domeniu există riscul de a permite atingerea sau chiar încălcarea drepturilor unui cetățean în procesul relațiilor dintre cetățean, persoane fizice și stat, și în acest domeniu este deosebit de important ca instanțele administrative să asigure protecția efectivă, implicându-se ca un garant al restabilirii depline a drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate ale persoanelor fizice și juridice. În acest context, aplicarea corectă a principiului proporționalității de către instanțele de jurisdicție administrativă, aplicarea corectă a potențialului testului proporționalității - poate avea un impact enorm asupra asigurării ordinii de drept și a statului de drept în activitățile realizate de subiecții puterii.

Din punct de vedere conceptual, proporționalitatea acțiunilor administrative, mai ales la emiterea unui act administrativ individual, constă în obligația organelor statului de a nu permite ingerința în drepturile cetățeanului, decât în condițiile legii, într-o manieră armonioasă și echilibrată și numai atunci când aceasta este cerută de interesul public, fără a afecta esența drepturilor subiective.

Este posibil să se interfereze cu drepturile omului prin activitate administrativă, dar această acțiune trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit, să fie adecvată, necesară și rezonabilă. Curtea Constituțională a Republicii Moldova, elaborând legislație constituțională, propune și dezvoltă constant conceptul de legalitate și proporționalitate, statuând că exercitarea drepturilor și libertăților nu poate fi supusă restricțiilor, cu excepția celor prevăzute de legea, urmărește unul sau mai multe scopuri legitime prevăzute de Constituție pentru realizarea acestor obiective este necesară și proporțională cu situația în care se aplică măsura (HCC nr. 5 din 25 februarie 2020, §94).

În această ordine de idei, menționează, că proporționalitatea, constituie un element obligatoriu care reflectă în aplicare principiul legalității activității administrative.

Controlul judiciar efectiv obligă instanța de contencios administrativ să verifice respectarea acestei axiome legale de către autoritățile publice.

În special art. 225 Cod administrativ, prin care se definesc limitele controlului judiciar, arată că verificarea implementării și respectării dreptului discreționar de către autoritatea publică se limitează la analiza modului în care autoritatea publică: a) a exercitat discreția; b) ia în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale de apreciere; d) a folosit dreptul discreționar în conformitate cu scopul pentru care este acordat prin lege.

Prin urmare, fiecare hotărâre care își exercită competența administrativă trebuie să conțină analiza testului de proporționalitate a activității administrative, ceea ce indică la faptul, că Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău, nu a realizat acest principiu în nici un mod, și astfel au afectat grav drepturile reclamanților.

Respectarea proporționalității acțiunilor administrative constituie responsabilitatea autorităților administrative.

Un act administrativ, ca orice altă măsură suverană, trebuie să respecte și principiul proporționalității.

Astfel, orice măsuri luate de autoritățile publice care atinge drepturile și libertățile prevăzute de lege trebuie să respecte principiul proporționalității. Sintagma „ar trebui”, folosită de legiuitorul Republicii Moldova în textul articolului 29 din Codul administrativ, înseamnă obligația absolută a autorităților publice de a respecta proporționalitatea la luarea măsurilor oficiale, precum și obligația instanței de a verifica respectarea proporționalității, mai ales în cazurile de depunere a unei cereri de

contestare.

Principiul proporționalității decurge în mod inerent dintr-o înțelegere și acceptare a statului de drept și are ca scop protejarea cetățenilor de administrația publică disproporționată.

Astfel, mijloacele pentru atingerea unui anumit scop trebuie să fie adecvate, necesare și rezonabile. Măsura este adecvată numai dacă poate atinge scopul dorit și este necesară numai dacă nu există alte mijloace la fel de adecvate care să nu încalce drepturile persoanei în cauză.

Mai mult, legătura dintre scop și mijloace nu trebuie să fie neîntemeiată.

Menționează reclamanții că încălcarea principiului proporționalității de către Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău, care nu poate fi înlăturată în acest caz în nici un fel, și care duce la nelegalitatea acțiunii administrative, și care în ansamblul său, nu a fost realizată prin nesoluționarea cererilor prealabile depuse de Buga Petru și Merlan Sergiu, duce la apariția dreptului reclamanților Buga Petru și Merlan Sergiu, de a depune o cerere de chemare în judecată, ca o acțiune de obligare a pârâtului Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinau.

Astfel, autoritatea publică, Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinau, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Iar, acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Astfel răspunsul din 25.07.2023 nr. 1186/1248, dat de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău reclamanților Buga Petru și Merlan Sergiu, este unul formal, și care demonstrează că autoritatea publică în persoana Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinau a acționat cu rea-credință.

Astfel de la pârâtul Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, se solicită să fie efectuat un control al legalității acțiunilor S.A. „Energocom”.

Citând prevederile art. 165 Cod Administrativ RM „Termenul pentru depunerea cererii prealabile”, art.17, 208, 209, 207 din Cod administrativ, indică reclamanții că în fapt, este o acțiune în obligare a pârâtului Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, să efectueze acțiuni în interesul petiționarilor-reclamanți Buga Petru și Merlan Sergiu.

La fel, menționează reclamanții că prin prezenta acțiune în obligare petiționarii Buga Petru și Merlan Sergiu, au respectat procedura prealabilă, de adresare către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, care nu s-au clarificat cu petiția reclamanților Buga Petru și Merlan Sergiuși cu abuzurile comise de către S.A. Energocom, care ca urmare au dus la concedierea ileaglă a salariaților vizați.

Pîrîtul - Inspectoratul de Stat al Muncii, a înaintat referință prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) la 15.12.2023, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 129-133).

Persoana terță - SA „Energocom”, în ședința de judecată din 11.11.2024 a prezentat referința, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 129-133).

În ședința de judecată de examinare și soluționare în fond a acțiunii, inițial s-au prezentat, iar ulterior nu s-au mai prezentat, iar reprezentantul lor - avocatul Sergiu Bucicov, a solicitat admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul de Stat al Muncii - Angela Gerega, s-a prezentat doar în

prima ședință de judecată, iar ulterior nu s-a mai prezentat și instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Reprezentantul persoanei terțe - SA „Energocom” - Maria Delendrea, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pe motivele de fapt și de drept expuse în referință.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că acţiunea reclamanților urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 2 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 20 Cod Administrativ, Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Conform art. 22 Cod Administrativ, (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 189 Cod Administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 194 Cod Administrativ, (1) În procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu

probleme de fapt şi de drept.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă prealabilă.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1), (3) lit. a) și b) Cod administrativ, (1) Procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la : data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Conform art. 206 Cod Administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Conform art. 219 Cod Administrativ, (1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Materialele cauzei denotă că, la 03.07.2023, reclamanții Buga Petru și Merlan Sergiu au înaintat Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău, cerere prealabilă (în obligare) (înregistrată cu nr.1186) prin care au solicitat :

1. Inițierea unei proceduri administrative de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău în baza prezentei cereri;

2. Efectuarea unui control al legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu” și a procedurii desfășurării anchetei de serviciu în baza ordinului dat;

3. Informarea în scris a petiționarilor Buga Petru și Merlan Sergiu, ca de fapt și S.A. Energocom de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, asupra inițierii procedurii administrative;

4. Informarea în scris a SA „Energocom” privind interzicerea emiterii unor acte administrative cu caracter individual, pe perioada efectuării controlului administrativ al procedurii anchetei de serviciu dispuse în baza Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu”, care pot fi calificate ca defavorabile salariaților Buga Petru și Merlan Sergiu (f.d.19-24).

Prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău nr.1186/1248 din 25.07.2023, a comunicat reclamanților că cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciată a litigiilor administrative. Astfel, potrivit art. 164 alin.1) Codul Administrativ, cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă, respectiv, în cazul reclamanților la SA „Energocom”. De asemenea, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau alta măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea

sau stingerea raporturilor juridice de drept public. În conformitate cu prevederile art.9 lit.d) Legii nr.140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, inspectorul de muncă este obligat să fie obiectiv și imparțial, să nu se manifeste în calitate de mediator sau arbitru în soluționarea conflictelor de muncă. Totodată, s-a comunicat că, acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel (f.d.26).

Nefiind de acord cu răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău nr.1186/1248 din 25.07.2023, la 01.08.2023, Buga Petru și Merlan Sergiu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, solicitând :

- Obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău să inițieze o procedură administrativă de control în baza cererilor depuse de către reclamanții Buga Petru și Merlan Sergiu, cu nr. 1186 din 03.07.2023 și cu nr. 1248 din 11.07.2023;

- Obligarea Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritoriala Chișinău să efectueze un control al legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu” și a procedurii desfășurării anchetei de serviciu în baza ordinului dat;

- Obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău să informeze în scris petiționarii Buga Petru, Merlan Sergiu și S.A. Energocom asupra inițierii procedurii administrative;

- Obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău să informeze în scris S.A. Energocom privind interzicerea emiterii unor acte administrative cu caracter individual, pe perioada efectuării controlului administrativ al procedurii anchetei de serviciu dispuse în baza Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu”, care pot fi calificate ca defavorabile salariaților Buga Petru și Merlan Sergiu (f.d.5-16).

Raportînd circumstanțele cauzei la prevederile legale, instanța reține că, în conformitate cu art. 1 din Legea nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, (în redacția Legii la momentul depunerii cererii prealabile), (1) Inspectoratul de Stat al Muncii este autoritate administrativă în subordinea Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale şi are sediu în municipiul Chişinău. (2) Inspectoratul de Stat al Muncii exercită control de stat asupra respectării actelor legislative şi a altor acte normative în domeniul muncii, securităţii şi sănătăţii în muncă, la întreprinderi, instituţii şi organizaţii, cu orice tip de proprietate şi formă juridică de organizare, la persoane fizice care angajează salariaţi, precum şi în autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, denumite în continuare angajatori.

Art. 3 al Legii prenotate, prevede că Obiectivele Inspectoratului de Stat al Muncii sînt următoarele :

a) asigurarea aplicării dispoziţiilor actelor legislative şi ale altor acte normative referitoare la condiţiile de muncă şi la protecţia salariaţilor în exercitarea atribuţiilor lor;

b) difuzarea informaţiilor despre cele mai eficace mijloace de respectare a legislaţiei muncii, securităţii şi sănătăţii în muncă;

c) informarea Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale despre deficienţele legate de aplicarea legislaţiei muncii, securităţii şi sănătăţii în muncă.

În coraport cu art. 4 din Legea nr. 140/2001, (în redacția la momentul seisizării autorității pârâte), (1) În îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art.3, Inspectoratul de Stat al Muncii are următoarele atribuţii:

a) controlează respectarea legislaţiei muncii, securităţii şi sănătăţii în muncă;

b) cercetează, în modul stabilit de Guvern, accidente de muncă;

c) oferă, la solicitare, asistenţă metodologică în procesul de pregătire, instruire şi informare a

angajatorilor şi salariaţilor, precum şi a altor persoane interesate în aplicarea legislaţiei în domeniul relaţiilor de muncă, securităţii şi sănătăţii în muncă;

d) acordă, la solicitare, consultanţă gratuită angajatorilor şi salariaţilor pe domeniul de competenţă;

e) exercită alte atribuţii prevăzute de lege.

(2) Inspectoratul de Stat al Muncii este în drept:

a) să solicite şi să primească de la autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, de la persoane juridice şi fizice informaţiile necesare exercitării atribuţiilor sale;

b) să constate contravenţii şi să încheie procese-verbale conform prevederilor Codului contravenţional al Republicii Moldova.

Potrivit art. 9 al Legii menționate supra, (în redacția Legii nr.191 din 19.11.2020 la momentul depunerii cererii prealabile), (1) Inspectorul de muncă este obligat:

a) să se călăuzească în activitatea sa de legislaţie;

b) să păstreze confidenţialitate asupra sursei oricărei reclamaţii care semnalizează încălcarea dispoziţiilor actelor legislative şi ale altor acte normative din domeniul muncii, securităţii şi sănătăţii în muncă şi să nu dezvăluie angajatorului faptul că respectivul control a fost efectuat în urma unei reclamaţii;

c) să păstreze confidenţialitate, conform legislaţiei, asupra informaţiilor care reprezintă secrete de stat sau secrete comerciale şi care i-au devenit cunoscute în exerciţiul funcţiunii;

d) să fie obiectiv şi imparţial, să nu se manifeste în calitate de mediator sau arbitru în soluţionarea conflictelor de muncă;

e) să nu aibă nici un fel de interes, direct sau indirect, legat de angajatorii care se află sub incidenţa controlului său.

(2) Pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a atribuţiilor, inspectorul de muncă poartă răspundere în modul stabilit de legislaţie.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 354 din Codul Muncii, Se consideră litigii individuale de muncă divergenţele dintre salariat şi angajator privind :

a) încheierea contractului individual de muncă;

b) executarea, modificarea şi suspendarea contractului individual de muncă;

c) încetarea şi nulitatea, parţială sau totală, a contractului individual de muncă;

d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor de către una din părţile contractului individual de muncă;

e) rezultatele concursului;

f) anularea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin.(1);

h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

Art. 355 din Codul Muncii, prevede că, (1) Cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: a) în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său; b) în termen de 3 ani de la data apariţiei dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului. (2) Cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenelor prevăzute la alin.(1) pot fi repuse în termen de instanţa de judecată.

Potrivit art. 356 din Codul Muncii, (1) Angajatorul este obligat să execute imediat, conform Codului de procedură civilă, hotărîrea (decizia) instanţei de judecată despre restabilirea drepturilor salariatului ce decurg din raporturile de muncă şi din alte raporturi legate nemijlocit de acestea. (2)

Neexcutarea actelor judecătoreşti indicate la alin.(1) atrage efectele prevăzute de Codul de executare.

În speță, instanța constată că, la 03.07.2023, reclamanții Buga Petru și Merlan Sergiu au înaintat Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială a Muncii Chișinău, cerere prealabilă (în obligare) (înregistrată cu nr.1186) prin care au solicitat : 1. Inițierea unei proceduri administrative de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău în baza prezentei cereri; 2. Efectuarea unui control al legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu" și a procedurii desfășurării anchetei de serviciu în baza ordinului dat; 3. Informarea în scris a petiționarilor Buga Petru și Merlan Sergiu, ca de fapt și S.A. Energocom de către Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău, asupra inițierii procedurii administrative; 4. Informarea în scris a SA „Energocom" privind interzicerea emiterii unor acte administrative cu caracter individual, pe perioada efectuării controlului administrativ al procedurii anchetei de serviciu dispuse în baza Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu", care pot fi calificate ca defavorabile salariaților Buga Petru și Merlan Sergiu (f.d.19-24).

Prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială de Muncă Chișinău nr.1186/1248 din 25.07.2023, a comunicat reclamanților că cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciată a litigiilor administrative. Astfel, potrivit art. 164 alin.l) Codul Administrativ, cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă, respectiv, în cazul reclamanților la SA „Energocom". De asemenea, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau alta măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. În conformitate cu prevederile art.9 lit.d) Legii nr.140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, inspectorul de muncă este obligat să fie obiectiv și imparțial, să nu se manifeste în calitate de mediator sau arbitru în soluționarea conflictelor de muncă. Totodată, s-a comunicat că, acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel (f.d.26).

Respectiv, primar instanța reține că reieșind din sesizarea (cererea prealabilă a reclamanților) din 03.07.2023, se rezumă asupra dezacordului reclamanților cu ordinul nr.42 din 19.04.2023 a Directorului General Interimar al SA „Energocom" „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu", care de altfel a fost emis de către Directorului General Interimar al SA „Energocom", iar în sensul dat instanța consideră relevante constatările Inspectoratul de Stat al Muncii expuse în răspunsul nr.1186/1248 din 25.07.2023 cu privire la faptul că cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciată a litigiilor administrative. Astfel, potrivit art. 164 alin.(l) Codul Administrativ, cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă, respectiv, în cazul reclamanților la SA „Energocom".

Totodată, instanța reține că însăși ordinul nr.42 din 19.04.2023 a Directorului General Interimar al SA „Energocom" „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu", nu constituie un act administrativ defavorabil pentru reclamanți, ci o manifestare a competenței angajatorului de a organiza o anchetă de serviciu în scopul stabilirii circumstanțelor faptice și a eventualelor abateri disciplinare.

Mai mult ca atât, instanța învederează că în privința reclamanților au fost emise acte administrative individuale defavorabile-ordine de concediere emise în urma desfășurării procedurii administrative, care

au fost contestate de către reclamanți, în cadrul cărora urma a fi analizată și procedura desfășurării anchetei de serviciu, concomitent cu aplicarea sancțiunii disciplinare.

Respectiv, instanța reține că, scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 1186/1248 din 25.07.2023 de răspuns la examinarea petiției nr. 1186 din 03.07.2023 și cererea nr.1248 din 11.07.2023 privind încălcarea legislației muncii de către conducerea SA „Energocom", corespund criteriului de legalitate, sub aspect de formă, conținut, competență și sunt emise de autoritatea publică pîrîtă conform prevederilor legale.

Or, inspectoratul de Stat al Muncii, la emiterea actelor juridice administrative individuale ce fac obiectul acțiunii în contencios administrativ, în drept și-a realizat plenar competența atribuită de lege.

În această ordine de idei, se atestă că pîrîtul la emiterea actului administrativ contestat nu a admis careva abateri de la legislația în vigoare, iar argumentele reclamanților nu pot fi reținute, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt.

În concluzie, cu privire la cerințele reclamanților privind obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția Teritorială Chișinău să inițieze o procedură administrativă și să efectueze un control al legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu" și a procedurii desfășurării anchetei de serviciu în baza ordinului dat, instanța reține că acestea urmează a fi respinse, or, conform prevederilor art. 354-355 din Codul Muncii, litigiile individuale de muncă se soluționează de către instanța de judecată, iar Inspectoratul de Stat al Muncii - conform prevederilor art. 9 din Legea privind Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 140 din 10.05.2001 nu se poate manifesta în calitate de mediator sau arbitru în soluţionarea conflictelor de muncă, fapt despre care reclamanții au fost informați prin răspunsul nr. 1186/1248 din 25 iulie 2023.

Conform art.137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Prin prisma normei legale pre citate, instanța de judecată subliniază că, în esență dreptul discreționar al autorității publice permite acesteia să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui caz examinat, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția autorității, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. La caz, în circumstanțele speței, având în vedere încălcările admise de către reclamant, legiuitorul nu acordă pârâtului dreptul de a alege o soluție sau altă, impunând în mod obligatoriu, întreprinderea măsurile în vederea înlăturării încălcărilor depistate, așa cum și a procedat autoritatea publică pârâtă la emiterea prescripției nr.25-04/02-1031 din 04.07.2024.

Potrivit art.225 alin.(2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanțele de judecată nu doar verifică legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar. Prin dreptul discreționar al autorității publice se subînțelege puterea de care dispune autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul adoptării lui, în funcție de interesul general pe care trebuie să-l satisfacă continuu și permanent serviciul public.

Raportând normele legale pre citate la circumstanțele faptice stabilite, instanța judecătorească a ajuns la concluzia că, la emiterea actului contestat de către reclamant, autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar, luând în considerare toate faptele relevante, respectând limitele legale ale dreptului discreționar și acționând conform scopului acordat prin lege.

Temeiurile invocate de către reclamanți întru anularea actului administrativ contestat în parte, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actului contestat. Or, simplul dezacord al reclamanților cu decizia emisă nu constituie un motiv suficient pentru anularea actului administrativ contestat.

În acest context, instanța judecătorească subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanţa de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamanților privind obligarea inițierii procedurii administrative și efectuarea unui control al legalității Ordinului nr. 42 din 19.04.2023 a Directorului General interimar al S.A. Energocom „Cu privire la crearea comisiei colective pentru efectuarea anchetei de serviciu”, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii poartă caracter formal, nefiind confirmate prin argumente clare, probe pertinente și concludente, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte, persoanei terțe și actele anexate la materialele cauzei.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).

Concluzionând cele relatate, examinând temeiurile invocate de reclamanți întru obligarea autorității pârâte la acțiune, în coraborare cu contraargumentele invocate de autoritatea publică pârâtă întru confirmarea legalității actului administrativ emis, instanța de judecată nu a identificat admiterea a careva abuzurilor din partea autorității publice pârâte, activitatea administrativă realizată de ultima, este conformă legii materiale, realizată cu respectarea procedurii prestabilite de lege și de către un organ competent, ceea ce denotă că temei legal de admitere a acțiunii reclamanților, nu există, conduita autorității publice pârâte, este legală. Or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament.

Reieșind din cele relatate, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea

lor în conformitate cu prevederile art. 93 Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că acțiunea reclamantei, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita pîrîtului este conformă cadrului legal citat supra, actul nr.1186/1248 din 25 iulie 2023 emis de autoritatea publică pârâtă privind respingerea solicitărilor reclamanților, a fost motivată în fapt și în drept, precum și emisă în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Petru Buga, Sergiu Merlan împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, persoană terță SA „Energocom”, privind obligarea la acțiune, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru